

[[Indenrigsministeren.]

rådene fastsatte ligningsforholdet, og amtsrådet stadfæstede sognerådets beslutning uden at foretage ændringer i det af sognerådet fastsatte ligningsforhold. Ved at læse folketingets forhandlinger for 1925-26 kan man se, at under debatten om den kommunale ejendomsskattelev var opfattelsen ligefrem den, at lovbestemmelserne alene hjemlede amtsrådenes adgang til at gribe ind, hvis sognerådet havde ændret ligningsforholdet til skade for fast ejendom. Jeg vil anbefale den ærede ordfører for forespørgerne et nærmere studium af hans meget skattekyndige meningsfælle hr. Pinholts udtalelser sp. 4879 i folketingets forhandlinger for 1925-26. Det hedder heri:

„For sognekommunernes vedkommende bibeholdes de samme bestemmelser, som man har haft hidtil. Man bibeholder, at sognerådene får lov til at bestemme forholdet mellem skatten på fast ejendom og personlig skat, dog således, at hvis de vil forandre det til ugunst for den faste ejendom, skal $\frac{3}{4}$ af amtsrådet stemme derfor.“

Det var venstremanden Pinholts fortolkning af loven. Sammenholdt med det ærede medlem hr. Thisted Knudsens opfattelse og, som det synes, amtsrådenes opfattelse visse steder, må man nok sige: ak, hvor forandret!

Når nu amtsrådene — tilskyndet af en faglig organisation, der burde være upolitisk, og som i forhold til sogneråd og amtsråd er uansvarlig — er begyndt i vidt omfang at foretage nedsættelser i ligningsforholdet, ikke blot hvor sognerådene har foreslået ligningsforholdet forhøjet, men også hvor sognerådsflertallene blot har ønsket at fastholde det hidtidige forhold, må jeg dog nok være berettiget til at sige, at amtsrådene anvender loven på en måde, der næppe har været hensigten. Ja, der har endda været flere eksempler på, at et sognerådsflertal har foreslået en nedsættelse af ligningsforholdet, og at amtsrådet har foretaget en yderligere nedsættelse til fordel for de faste ejendomme.

Dette er den saglige begrundelse for, at jeg til den socialdemokratiske provinspresse gav udtryk for, at de sogneråd, der fandt amtsrådets afgørelse urimelig, burde skrive til indenrigsministeriet og give os så mange

oplysninger om forholdene, som det var dem muligt.

Jeg udtalte mig til pressen, som jeg gør her, og jeg har ikke opfordret sognerådene til at indanke amtsrådenes afgørelser til indenrigsministeriet; tværtimod understregede jeg, at indenrigsministeriet ikke havde nogen mulighed for at ændre amtsrådenes afgørelser, der efter loven er endelige. En helt anden sag er, at det må være enhver politikers og da vel ikke mindst en ministers pligt til enhver tid at undersøge fremkomne klager og at sikre sig, at de gældende lovbestemmelser virker efter deres hensigt, og hvis han ikke finder, at dette er tilfældet, må det være hans opgave at søge en lovændring gennemført her i tinget.

Jeg har nu ønsket at undersøge, hvad der kan kritiseres ved den nugældende ordning, og det er min agt, ud over det allerede foreliggende materiale, fra samtlige amtsråd i landet at indhente oplysninger om det denne gang fastsatte ligningsforhold og dets virkning på ejendoms- og personbeskatningen. På grundlag af et sådant bredt skriftligt materiale fra hele landet vil regeringen da overveje, om der er grund til at fremsætte forslag om ændring af de gældende bestemmelser om ligningsforholdet i sognekommunerne.

Ordføreren for forespørgerne (Thisted Knudsen): Jeg takker den højtærede indenrigsminister for de bemærkninger, han gjorde til forespørgslen. Jeg forstår, at ministeren altså erkender, at det referat, der findes i den socialdemokratiske provinspresse, er rigtigt, at ministeren har været inde på den tankegang, at amtsrådene i visse tilfælde har anvendt loven imod dens hensigt, og endvidere har tilkendegivet over for de pågældende blade, at de afgørelser, der er truffet i visse tilfælde, synes at være truffet mere af politiske end af saglige grunde.

Det er beklageligt, synes jeg, at ministeren har givet sin udtalelse om henvendelse til indenrigsministeriet den form, som han har. Jeg ved ikke, om ministeren er klar over, at ude i sognerådene har man behandlet sagen under den form, at man skulle klage over amtsrådenes misbrug af loven til den højtærede indenrigsminister. Men